

Plaute

Comédies peu connues

Domina et Senex (**Le Forum en Folie** de Richard Lester)

Dossier établi par Claude Aubert (2019)

Les textes et les préparations sont téléchargeables sur le site :
<https://www.douziemeheure.ch/2/>

Les captures d'écran ont été faites par Claude Aubert.
Elles sont tirées du film **Le Forum en Folie** de Richard Lester (1966)

Introduction générale

Laissant de côté les comédies les plus éclatantes de Plaute, nous avons choisi de sélectionner des fragments de deux pièces moins connues de cet écrivain.

Sa langue peut déconcerter le philologue classique non professionnel pour deux raisons : d'une part il s'agit de l'auteur latin le plus ancien dont nous ayons des œuvres complètes ou presque ; sa langue est donc un peu archaïque ; d'autre part, il cherche dans ses dialogues à rendre la langue parlée à Rome à l'époque et qui était fort différente de celle d'un Cicéron ou d'un Virgile.

Cependant, en plus du fascicule de vocabulaire joint, afin de faciliter le travail de qui voudra parcourir les extraits que nous offrons ici, nous avons cherché à adapter modestement l'orthographe des mots au latin scolaire classique.

Table des matières

		Textes	Vocabulaires
Séance 1	Les trois écus (début)	3	1
Séance 2	Les trois écus (suite)	11	5
Séance 3	Les trois écus (fin)	19	9
Séance 4	Le câble (début)	27	12
Séance 5	Le câble (suite)	36	19
Séance 6	Le câble (fin)	43	24

Plaute

Séance 1

Les trois écus

Extraits du début de la pièce

Trinummus

Scène de rue (**Le Forum en Folie** de Richard Lester)

quoniam hinc ituru'st ipsus in **Seleuciam**,
mihi **commendavit** virginem natam suam,
et rem suam omnem et illum corruptum filium.
Haec, si mihi inimicus esset, credo, haud **crederet**. 115

MEGARONIDES Quid tu, adulescentem, quem esse corruptum vides,
qui tuae mandatus est fide et fiduciae,
quin eum restituis ? Quin **ad frugem** corrigis ?
Ei rei operam dare te fuerat aliquanto aequius,
si **qui** probiorem facere possis, non uti 120
in eamdem tute accederes infamiam
malumque ut ejus cum tuo misceres malo.

CALLICLES Quid feci ?

MEGARONIDES Quod homo **nequam**.

CALLICLES Non istud meum'st.

MEGARONIDES Emistin' de adulescente has aedes ? quid taces ?
ubi nunc tute habitas ?

CALLICLES Emi, atque argentum dedi, 125
minas quadraginta adulescenti ipsi in manum.

MEGARONIDES Dedistin' argentum ?

CALLICLES Factum ; neque facti piget.

MEGARONIDES Edepol, **fide** adulescentem mandatum malae !
Dedistine hoc facto ei gladium, qui se occideret ?
Quid **secus** est aut quid **interest** dare te in manus 130
argentum amanti homini adulescenti, animi **impoti**,
qui **exaedificaret** suam **incohatham ignaviam** ?

CALLICLES Non ego illi argentum redderem ?

MEGARONIDES Non redderes,
neque de illo quidquam neque emeres neque venderes ;
nec, qui **deterior** esset, faceres **copiam**. 135

Inconciliastin' eum qui mandatu'st tibi ?
Ille qui mandavit, eum exturbasti ex aedibus ?
Edepol, mandatum pulchre et curatum probe !
Crede huic tutelam : suam melius rem gesserit.

CALLICLES **Subigis** maledictis me tuis, Megaronides, 140

novo modo adeo, ut quod meae concreditum'st
taciturnitati clam, fide et fiduciae,
ne **enuntiarem** cuiquam, neu facerem **palam**,
ut mihi necesse sit jam id tibi concredere.

MEGARONIDES Mihi quod credideris, sumes ubi posiveris. 145

CALLICLES **Circumspicedum** te, ne quis adsit **arbiter**
nobis : et, quaeso, **identidem** circumspice.

MEGARONIDES Ausculto, si quid dicas.

CALLICLES Si taceas, loquar.

Quoniam hinc est profecturus **peregre** Charmides,
thesaurum in hisce demonstravit mi aedibus, 150
hic in **conclavi** quodam ; sed circumspice.

MEGARONIDES Nemo est.

CALLICLES Nummorum **Philippeum** ad tria milia.
Id solus solum, per amicitiam et per fidem,
flens me obsecravit suo ne nato crederem,
neu cuiquam unde ad eum id posset **permanascere**. 155
Nunc si ille huc salvus revenit, reddam suum sibi ;
si quid eo fuerit, certe illius filiae,
quae mihi mandata est, habeo dotem unde dem,
ut eam in se dignam condicionem collocem.

MEGARONIDES Pro di immortales, verbis paucis quam cito 160
alium fecisti me ! Alius ad te veneram !
Sed ut **occepisti**, perge **porro** proloqui.

CALLICLES Quid tibi ego dicam, **qui** illius sapientiam
et meam fidelitatem et celata omnia
paene ille ignavus **funditus pessum dedit** ? 165

MEGARONIDES Quidum ?

CALLICLES Quia ruri dum sum ego unos sex dies
me absente atque insciente, inconsultu meo,
aedes **venales** hasce inscribit litteris.

MEGARONIDES Adesurivit magis et **inhiavit** acrius
lupus : observavit dum dormitarent canes ; 170
Gregem universum voluit totum avertere.

CALLICLES Fecisset, edepol, ni haec praesensisset canis.
Sed nunc rogare ego **viciSSIM** te volo :
quid fuit officium meum me facere ? Fac sciam ;
utrum indicare me ei thesaurum aequum fuit, 175
adversum quam ejus me obsecravisset pater ?
an ego alium dominum paterer fieri hisce aedibus ?
Qui emisset, ejus essetne ea pecunia ?
Emi egomet potius aedes ; argentum dedi
thesauri causa, ut salvum amico traderem. 180
Neque adeo hasce emi mihi, nec **usurae** meae :
illi redemi rursum, a me argentum dedi.
Haec sunt ; si recte, seu perverse facta sunt,
egomet fecisse confiteor, Megaronides.
Hem mea malefacta, hem meam avaritiam tibi ! 185
Hasce propter res maledicas famas ferunt.

MEGARONIDES Pausai : vicisti **castigatorem** tuum.

Occlusti linguam ; nihil est quod respondeam.

CALLICLES Nunc ego te quaeso ut me opera et consilio juves
communicesque hanc mecum meam **provinciam**. 190

MEGARONIDES Polliceor operam.

CALLICLES Ergo ubi eris paulo post ?

MEGARONIDES Domi.

CALLICLES Numquid vis ?

MEGARONIDES Cures tuam fidem.

CALLICLES Fit **sedulo**.

MEGARONIDES Sed quid ais ?

CALLICLES Quid vis ?

MEGARONIDES Ubi nunc adulescens **habet** ?

CALLICLES **Posticulum** hoc recepit, cum aedes vendidit.

MEGARONIDES Istud volebam scire : i sane nunciam. 195
Sed quid ais ? Quid nunc virgo ? **Nempe** apud te est ?

CALLICLES Ita est :
juxtaque eam curo **cum** mea.

MEGARONIDES Recte facis.

CALLICLES	Num, priusquam abeo, me rogaturu's ?	
MEGARONIDES	Vale. (<i>Calliclès sort</i>)	
	Nihil est profecto stultius, neque stolidius ,	
	neque mendaciloquius , neque argutum magis,	200
	neque confidentiloquius , neque periurius	
	quam urbani adsidui cives, quos scurras vocant.	
	Atque egomet me adeo cum illis una ibidem traho,	
	qui illorum verbis falsis acceptor fui :	
	qui omnia se simulant scire, neque quidquam sciunt.	205
	Quod quisque in animo habet aut habiturus est sciunt,	
	sciunt id quod in aurem rex reginae dixerit,	
	sciunt quod Juno fabulata est cum Jove ;	
	quae neque futura, neque facta, illi tamen sciunt.	
	Falson' an vero laudent, culpent quem velint,	210
	non flocci faciunt : dum illud quod libeat scient.	
	Omnes mortales hunc aiebant Calliclem	
	indignum civitate hac esse et vivere,	
	bonis qui hunc adulescentem evertisset suis.	
	Ego de eorum verbis famigeratorum inscius	215
	prosilui amicum castigatum innoxium.	
	Quod si exquiratur usque ab stirpe auctoritas ,	
	unde quidquid auditum dicant, nisi id adpareat,	
	famigeratori res sit cum damno et malo :	
	hoc ita si fiat, publico fiat bono.	220
	Pauci sint faxim qui sciunt quod nesciunt :	
	occlusioremque habeant stultiloquentiam .	

Une fois Mégaronide sorti de scène, le jeune Lysitélès, ami du dépensier Lesbonicus, émet des considérations philosophiques sur les options de vie : faut-il choisir une existence de débauche, dans laquelle on dilapide inconsidérément les biens familiaux, ou bien une existence posée et ménagère des biens de ses parents ? Quant à lui, il penche pour cette seconde solution, et son père Philton, qui le rejoint sur la place publique, l'encourage fortement à persévéérer dans son choix. Mais le fils a une demande à faire à son géniteur, qui l'accueille avec bienveillance :

Sans dot ! (*Trinummus II, II*)

PHILTO	Non, edepol, tibi pernegare possum quidquam quod velis. Cui egestatem tolerari vis ? Eloquere audacter patri.	
LYSITELES	Lesbonico huic adulescenti, Charmidei filio, qui illic habitat.	
PHILTO	Quin comedit quod fuit, quod non fuit ?	360
LYSITELES	Ne opprobra , pater : multa eveniunt homini quae volt, quae nevolt.	
PHILTO	Mentire, edepol, nate, atque id nunc facis haud consuetudine. Nam sapiens quidem pol ipse fingit fortunam sibi : eo non multa quae nevolt eveniunt, nisi fictor malus siet.	
LYSITELES	Multa illi opera opu'st ficturae , qui se factorem probum vitae agundae esse expetit : sed hic admodum adulescentulus.	365
PHILTO	Non aetate, verum ingenio apiscitur sapientia. Sapienti aetas condimentum 'st ; sapiens aetati cibu'st. Agedum, eloquere, quid dare illi nunc vis?	
LYSITELES	Nihil quidquam, pater.	
	Tu modo ne me prohibeas accipere, si quid det mihi.	370
PHILTO	An eo egestatem ei tolerabis, si quid ab illo acceperis ?	
LYSITELES	Eo, pater.	
PHILTO	Pol ego istam volo me rationem edoceas.	
LYSITELES	Licet.	
	Scin' tu illum quo genere natus sit?	
PHILTO	Scio, adprime probo.	
LYSITELES	Soror illi est adulta, virgo grandis : eam cupio, pater, ducere uxorem sine dote.	
PHILTO	Sine dote uxorem?	
LYSITELES	Ita ;	375
	tua re salva hoc pacto ab illo summam inibis gratiam, neque commodius ullo pacto ei poteris auxiliarier.	
PHILTO	Egone indotatam te uxorem ut patiar ?	
LYSITELES	Patiendum'st, pater ;	
	et eo pacto addideris nostrae lepidam famam familiae.	
PHILTO	Multa ego possum docta dicta et quamvis facunde loqui :	380

historiam veterem atque antiquam haec mea senectus sustinet ;
verum ego quando te et amicitiam et gratiam in nostram domum
video **adlicere**, etsi adversatus tibi fui, **istac** judico ;
tibi permitto, posce, duce.

LYSITELES

Di te servassint mihi !

Sed adde ad istam gratiam unum.

PHILTO

Quid id est autem unum ?

LYSITELES

Eloquar. 385

Tute ad eum adeas, tute concilies, tute poscas.

PHILTO

Eccere.

LYSITELES

Nimio citius **transiges** : firmum omne erit quod tu egeris.

Gravius tuum erit unum verbum ad eam rem quam centum mea.

PHILTO

Ecce autem in **benignitate** hoc repperi : negotium.

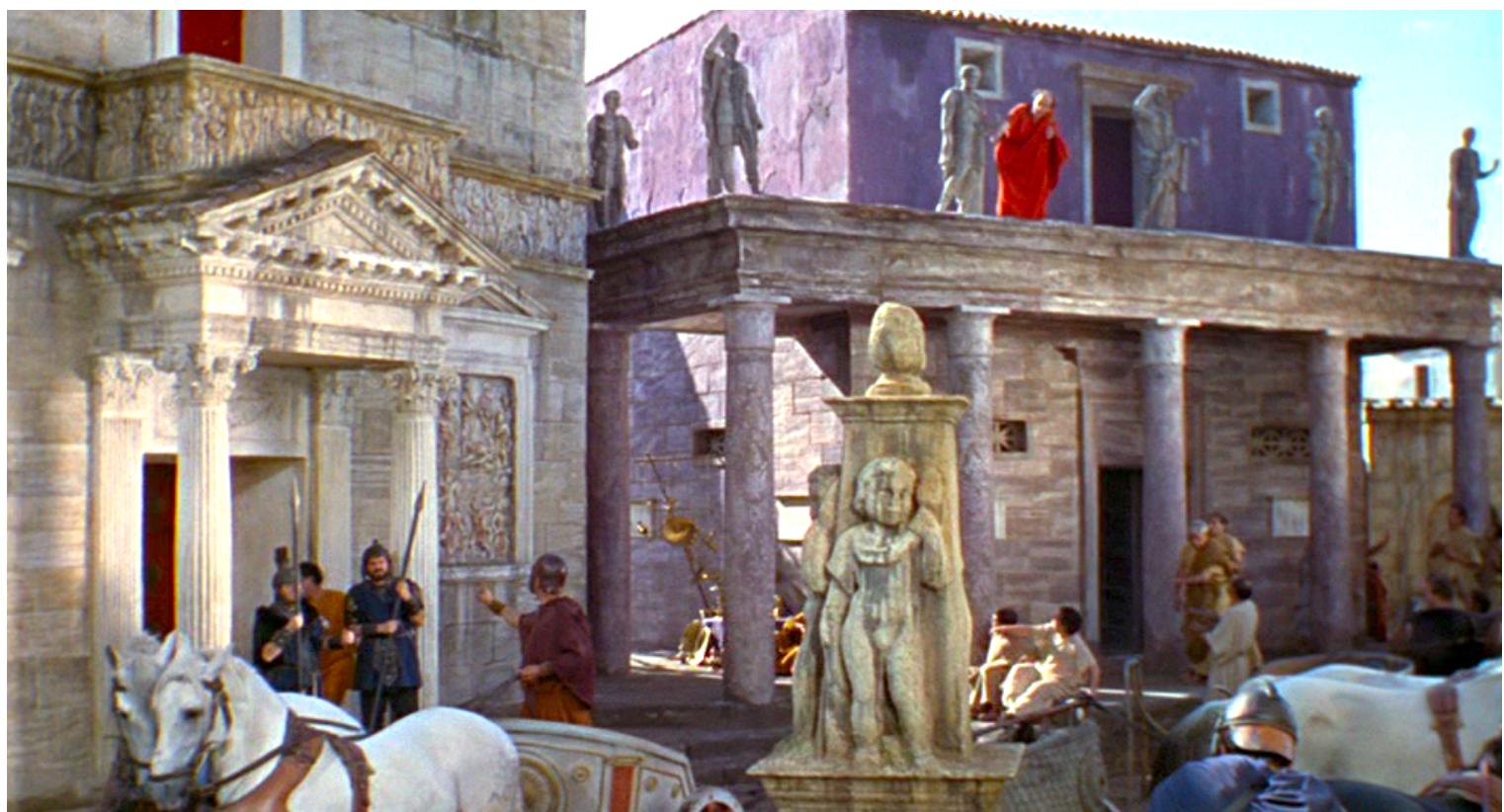
dabitur opera.

LYSITELES

Lepidus vivis ; haec sunt aedes, hic habet ;

390

Lesbonico est nomen : age, rem cura ; ego te **opperiar** domi.

Devant la maison des vieillards (**Le Forum en Folie** de Richard Lester)

Plaute

Séance 2

Les trois écus

Extraits de la suite de la pièce

Trinummus

Miles Gloriosus entre dans la ville (**Le Forum en Folie** de Richard Lester)

Un champ maudit (*Trinummus II, IV*)

Se rangeant à la demande de son fils, Philton va faire la demande à Lesbonicus, mais Stasimus, l'esclave de ce dernier, cherche à interférer dans la transaction :

PHILTO	Sine dote posco tuam sororem filio.	
	Quae res bene vertat ! Habeon' pactam ? Quid taces ?	500
STASIMUS	Pro di immortales, condicionem cuius modi !	
PHILTO	Quin fabulare : "Di bene vertant, spondeo " ?	
STASIMUS	Eheu , ubi nihil erat dicto usus, "spondeo" dicebat ; nunc hic, quom opus est, non quit dicere.	
LESBONICUS	Quom adfinite vestra me arbitramini dignum, habeo vobis, Philto, magnam gratiam. Sed si haec res graviter cecidit stultitia mea, Philto, est ager sub urbe hic nobis : eum dabo dotem sorori ; nam is de stultitia mea solus superfit praeter vitam reliquus.	505 510
PHILTO	Profecto dotem nil moror .	
LESBONICUS	Certum'st dare.	
STASIMUS	Nostramne, ere , vis nutricem, quae nos educat , abalienare a nobis ? Cave , sis , feceris. Quid edemus nosmet postea ?	
LESBONICUS	Etiam tu taces ? Tibi ego rationem reddam ?	
STASIMUS	(En aparté) Plane periimus, 515 nisi quid ego communiscor . (Haut) Philto, te volo.	
PHILTO	Si quid vis, Stasime.	
STASIMUS	Huc concede aliquantum.	
PHILTO	Licet.	
STASIMUS	Arcano tibi ego hoc dico, ne ille ex te sciat, neve alius quisquam.	
PHILTO	Crede audacter quid libet.	
STASIMUS	Per deos atque homines dico, ne tu illunc agrum tuum siris unquam fieri neque nati tui.	520

	Ei rei argumenta dicam.	
PHILTO	Audire, edepol, libet.	
STASIMUS	Primum omnium, olim terra quom proscinditur , in quinto quoque sulco moriuntur boves.	
PHILTO	Apage.	
STASIMUS	Acheruntis ostium in nostro'st agro.	525
	Tum vinum priusquam coctum'st pendet putidum .	
LESBONICUS	(En aparté) Consuadet homini, credo. Etsi scelestus est, at mi infidelis non est.	
STASIMUS	Audi cetera.	
	Post id, frumenti quom alibi messis maxima'st, tribus tantis illic minus redit, quam obseveris .	530
PHILTO	Hem, istic oportet obseri mores malos, si in obserendo possint interfieri .	
STASIMUS	Neque umquam quisquam'st cuius ille ager fuit quin pessime ei res verterit : quorum fuit, alii exulatum abierunt, alii emortui,	535
	alii se suspendere. Em nunc hic cuius est ut ad incitas redactus !	
PHILTO	Apage a me istum agrum.	
STASIMUS	Magis "apage" dicas, si omnia ex me audiveris. Nam fulguritae sunt alternae arbores.	
	Sues moriuntur angina acerrime.	540
	Oves scabrae sunt, tam glabrae , em, quam haec est manus.	
	Tum autem Syrorum , genus quod patientissimum'st hominum, nemo exstat , qui ibi sex menses vixerit : ita cuncti solstitiali morbo decidunt.	
PHILTO	Credo ego istuc, Stasime, ita esse ; sed Campans genus 545 multo Syrorum jam antidit patientia.	
	Sed iste est ager profecto, ut te audivi loqui, malos in quem omnes publice mitti decet.	
	Sicut fortunatorum memorant insulas, quo cuncti, qui aetatem egerint caste suam	550
	conveniant ; contra istuc detrudi maleficos	

	aequum videtur, qui quidem istius sit modi.	
STASIMUS	Hospitium'st calamitatis : quid verbis opu'st ?	
	Quamvis malam rem quaeras, illic reperias.	
PHILTO (<i>ironiquement</i>)	At tu, hercle, et illic et alibi.	
STASIMUS	Cave, sis, dixeris	555
	me tibi dixisse hoc.	
PHILTO	Dixisti arcano satis.	
STASIMUS	Quin hic quidem cupit illum ab se abalienarier, siquidem reperiri possit, cui os sublinat .	
PHILTO	Meus quidem, hercle, nunquam fiet.	
STASIMUS	Si sapies quidem. (<i>En aparté</i>)	
	Lepide , hercle, de agro ego hunc senem deterrui ;	560
	nam qui vivamus nihil est, si illum amiserit.	
PHILTO	Redeo ad te, Lesbonice.	
LESBONICUS	Dic, sodes, mihi.	
	Quid hic est locutus tecum ?	
PHILTO	Quid censes ? Homo'st :	
	vult fieri liber ; verum, quod det, non habet.	
LESBONICUS	Et ego esse locuples, verum nequiquam volo.	565
STASIMUS	Licitum si velles ; nunc, quom nihil est, non licet.	
LESBONICUS	Quid tecum, Stasime ?	
STASIMUS	De istoc quod dixti modo :	
	si ante voluisses, esses ; nunc sero cupis.	
PHILTO	De dote mecum convenire nihil potest :	
	quid tibi libet tute agito cum nato meo.	570
	Nunc tuam sororem filio posco meo.	
	Quae res bene vertat ! Quid nunc ? Etiam consulis ?	
LESBONICUS	Quid istic ? Quando ita vis, di bene vertant ! Spondeo .	
PHILTO	Numquam, edepol, cuiquam tam exspectatus filius natus quam illuc "Spondeo" natum mihi.	575
STASIMUS	Di fortunabunt vestra consilia !	
PHILTO	Ita volo.	
LESBONICUS	Sed, Stasime, abi huc ad meam sororem ad Calliclem ; dic hoc negoti quo modo actum'st.	

STASIMUS	Ibitur.	
LESBONICUS	Et gratulator meae sorori.	
STASIMUS	Scilicet.	
PHILTO	I hac , Lesbonice, mecum ut coram nuptiis dies constituatur ; eadem haec confirmabimus.	580
LESBONICUS	Tu istuc cura quod jussi. Ego jam hic ero.	
STASIMUS	I modo.	
LESBONICUS	Dic Callicli me ut conveniat.	
STASIMUS	Quin tu i modo.	
LESBONICUS	De dote ut videat quid opus sit facto.	
STASIMUS	I modo.	
LESBONICUS	Nam certum'st sine dote haud dare.	
STASIMUS	Quin tu i modo.	585
LESBONICUS	Neque enim illi damno umquam esse patiar...	
STASIMUS	Abi modo !	
LESBONICUS	Meam neglegentiam.	
STASIMUS	I modo.	
LESBONICUS	Nullo modo aequum videtur quin quod peccarim...	
STASIMUS	I modo !	
LESBONICUS	Potissimum mi id obsit.	
STASIMUS	I modo.	
LESBONICUS	O pater, en umquam adpiciam te ?	
STASIMUS	I modo, i modo, i modo !	590
<i>(En aparté) Tandem impetravi abiret. Di vestram fidem !</i>		
Edepol, re gesta pessime gestam probe, siquidem ager nobis salvus est ! Etsi admodum in ambiguo'st etiam nunc quid ea re fuat .		
Sed id si alienatur, actum'st de collo meo, gestandust peregre clipeus, galea, sarcina : effugiet ex urbe, ubi erunt factae nuptiae ;		
i bit istac aliquo, in maximam malam crucem latrocinatum , aut in Asiam, aut in Ciliciam.		

Ibo huc, quo mi imperatum'st, etsi odi hanc domum, 600
postquam **exturbavit** hic nos ex nostris aedibus.

Une ruse subtile (*Trinummus III, III*)

Tandis que Lysitèles et Lesbianicus campent sur leurs positions, celui-ci insistant pour donner son champ comme dot pour sa sœur et celui-là refusant, Calliclès réfléchit avec Mégaronide à un moyen de doter lui-même la future épousée secrètement, mais il craint que sa ruse ne soit éventée :

MEGARONIDES Sed vide consilium si placet.

CALLICLES Quid consili'st ?

MEGARONIDES Scitum, ut ego opinor, consilium inveni.

CALLICLES Quid est ?

MEGARONIDES Homo **conducatur** aliquis **jam quantum potest**, 765
quasi sit **peregrinus**.

CALLICLES Quid is scit facere postea ?

MEGARONIDES Is homo **exornetur graphice** in peregrinum modum ;
ignota facie quae hic non **visitata** sit,
mendacilocum aliquem oportet hominem deligi,
falsidicum, confidentem.

CALLICLES Quid tum postea ? 770

MEGARONIDES Quasi ad adulescentem a patre ex Seleucia
veniat, salutem ei nuntiet verbis patris :
illum bene gerere rem et valere et vivere
et eum redditum **actutum**. Ferat epistulas
duas ; eas nos **consignemus**, quasi sint a patre. 775
Det alteram illi, alteram dicat tibi
dare sese velle.

CALLICLES Perge porro dicere.

MEGARONIDES Seque aurum ferre virginī dotem a patre
dicat patremque id jussisse aurum tibi dare.
Tenes jam ?

CALLICLES	Propemodum , atque ausculo perlibens.	780
MEGARONIDES	Tum igitur demum adulescenti aurum dabis ubi erit locata virgo in matrimonium.	
CALLICLES	Scite hercle sane !	
MEGARONIDES	Hoc ubi thesaurum effoderis, suspicionem ab adulescente amoveris.	
	Censebit aurum esse a patre allatum tibi ;	785
	Tu de thesauro sumes.	
CALLICLES	Satis scite et probe, quamquam hoc me aetatis sycophantari pudet. Sed epistulas quando obsignatas afferet, nonne arbitraris tum adulescentem anuli paterni signum novisse ?	
MEGARONIDES	Etiam tum taces ?	790
	Sescentae ad eam rem causae possunt colligi : illum quem habuit perdidit, alium post fecit novum. Jam si obsignatas non feret, dici hoc potest apud portitores eas resignatas sibi inspectasque esse. In hujus modi negotio	795
	diem sermone terere segnities mera'st , quamvis sermones possunt longi texier . Abi ad thesaurum jam confestim clanculum ; servos, ancillas amove . Atque audin ?	
CALLICLES	Quid est ?	
MEGARONIDES	Uxorem quoque eampse hanc rem uti celes face.	800
	Nam pol tacere numquam quicquam'st quod queat. Quid nunc stas ? Quin te amoves et te moves ? Aperi, deprime inde auri ad hanc rem quod sat est ; continuo operito denuo ; sed clanculum ; sicut praecepi, cunctos exturba aedibus.	805
CALLICLES	Ita faciam.	
MEGARONIDES	At enim nimis longo sermone utimur ; diem conficimus, cum jam properato'st opus. Nihil est de signo quod vereare ; me vide.	

Lepida illa'st causa, ut commemoravi, dicere
apud portidores esse inspectas. Denique 810
diei tempus non vides ? Quid **illum** putas,
natura illa et ingenio ? **Jam dudum** ebriu'st.
Quidvis probari ei poterit : tum, quod maximum'st,
adferre, non petere **hic** dicet.

CALLICLES Jam sat est.

MEGARONIDES Ego sycophantam jam **conduco** de foro 815
epistulasque jam consignabo duas
eumque huc ad adulescentem **meditatum** probe
mittam.

CALLICLES Eo ego igitur intro ad officium meum :
tu istuc age.

MEGARONIDES Actum reddam **nugacissime**.

Domina au marché aux esclaves (**Le Forum en Folie** de Richard Lester)

Plaute

Séance 3

Les trois écus

Extraits de la fin de la pièce *Trinummus*

Le sycophante (*Trinummus IV, II*)

Comme il avait été convenu avec Mégaronide, Calliclès a engagé un individu qui doit participer à la ruse. Il lui a confié les lettres et l'argent. Mais voilà qu'il se passe quelque chose d'inattendu : Charmidès, le père de Lesbonicus, du retour duquel on désespérait, est finalement revenu riche et surprend le sycophante devant sa maison :

SYCOPHANTA Huic ego diei nomen Trinummo facio ; nam ego **operam** meam
tribus nummis hodie **locavi** ad artes **nugatorias** [...] 845

Le sycophante, qui n'a pas vu Charmidès, va frapper à la porte de la maison :

SYCOPHANTA Aperite hoc, aperite. Heus, ecquis his **foribus tutelam** gerit ? 870

CHARMIDES Quid, adulescens, quaeris ? Quid vis ? Quid istas **pultas** ?

SYCOPHANTA Heus, senex, [...]
Lesbonicum hic adulescentem quaero, in his regionibus

- ubi habitet, et item alterum ad istanc capitinis **albitudinem** ;
Calliclem aiebat vocari qui has dedit mihi epistulas. 875
- CHARMIDES** (*À part*) Meum **natum** hic quidem Lesbonicum quaerit et amicum meum,
cui ego liberosque bonaque **commendavi**, Calliclem.
- SYCOPHANTA** Fac me, si scis, certiorem **hisce** homines ubi habitent, pater.
- CHARMIDES** Quid eos quaeris ? Aut quis es ? Aut unde es ? Aut unde advenis ?
- SYCOPHANTA** Multa simul rogitas ; nescio quid **expediam** potissimum. 880
Si unum quidquid **singillatim** et placide **percontabere**,
et meum nomen et mea facta et itinera ego **faxo** scias.
- CHARMIDES** Faciam ita ut vis ; agedum, nomen tuum primum memora mihi.
- SYCOPHANTA** Magnum facinus **incipissis** petere.
- CHARMIDES** Quid ita ?
- SYCOPHANTA** Quia, pater,
si ante lucem ire **occipias** a meo primo nomine, 885
concubium sit **noctis** priusquam ad postremum perveneris.
- CHARMIDES** Opus **facto'st viatico** ad tuum nomen, ut tu praedicas.
- SYCOPHANTA** Est minusculum alterum, quasi **vexillum vinarium**.
- CHARMIDES** Quid est tibi nomen adulescens ?
- SYCOPHANTA** "Pax", id est nomen mihi :
hoc cotidianum'st.
- CHARMIDES** Edepol nomen nugatorium ! 890
Quasi dicas, si quid crediderim tibi, "pax" periisse illico.
(*À part*) Hic homo solide sycophanta'st. (*Haut*) Quid ais tu,
adulescens ?
- SYCOPHANTA** Quid est ?
- CHARMIDES** Eloquere, isti tibi quid homines debent quos tu quaeritas ?
- SYCOPHANTA** Pater istius adulescentis dedit has duas mihi epistulas,
Lesbonici : is mihi'st amicus.
- CHARMIDES** (*À part*) Teneo hunc manifestarium ; 895
me sibi epistulas dedisse dicit. Ludam hominem probe.
- SYCOPHANTA** Ita ut occipi, si animum advertas, dicam.
- CHARMIDES** Dabo operam tibi.
- SYCOPHANTA** Hanc me jussit Lesbonico suo nato dare epistulam,
et item hanc alteram suo amico Callicli jussit dare.

CHARMIDES	(À part) Mihi quoque edepol, cum hic nugatur , contra nugari libet. 900
	(Haut) Ubi ipse erat ?
SYCOPHANTA	Bene rem gerebat.
CHARMIDES	Ergo ubi ?
SYCOPHANTA	In Seleucia.
CHARMIDES	Ab ipson istas accepisti ?
SYCOPHANTA	E manibus dedit mi ipse in manus.
CHARMIDES	Qua facie est homo ?
SYCOPHANTA	Sesquipede quidam'st quam tu longior.
CHARMIDES	(À part) Haeret haec res, si quidem ego absens sum quam praesens longior.
	(Haut) Novistin hominem ?
SYCOPHANTA	Ridicule rogitas, quocum una cibum 905 capere soleo.
CHARMIDES	Quid est ei nomen ?
SYCOPHANTA	Quod edepol homini probo.
CHARMIDES	Libet audire.
SYCOPHANTA	Illi edepol... illi... illi... vae misero mihi !
CHARMIDES	Quid est negoti ?
SYCOPHANTA	Devoravi nomen imprudens modo.
CHARMIDES	Non placet qui amicos intra dentes conclusos habet.
SYCOPHANTA	Atque etiam modo versabatur mihi in labris primoribus. 910
CHARMIDES	(À part) Tempori huic hodie anteveni.
SYCOPHANTA	Teneor manifesto miser.
CHARMIDES	Jam recommentatu's nomen ?
SYCOPHANTA	Deum hercle me atque hominum pudet.
CHARMIDES	Vide modo ut hominem noveris.
SYCOPHANTA	Tamquam me. Fieri istuc solet ; Quod in manu teneas atque oculis videas, id desideres .
	Litteris communiscar : "C" est principium nomini. 915
CHARMIDES	Callias ?
SYCOPHANTA	Non est.
CHARMIDES	Callipus ?
SYCOPHANTA	Non est.

CHARMIDES	Callidemides ?
SYCOPHANTA	Non est.
CHARMIDES	Callinicus ?
SYCOPHANTA	Non est.
CHARMIDES	Callimarchus ?
SYCOPHANTA	Nil agis ;
	neque adeo edepol flocci faccio , quando egomet memini mihi.
CHARMIDES	At enim multi Lesbianici sunt hic. Nisi nomen patris dices, non monstrare istos possum homines quos tu quaeritas. 920 Quod ad exemplum'st ? Conjectura si reperire possumus.
SYCOPHANTA	Ad hoc exemplum est : "Char".
CHARMIDES	An Chares ? An Charmides ?
SYCOPHANTA	Enim Charmides.
	Em, istic erit. Qui istum di perdant !
CHARMIDES	Dixi ego jamdudum tibi : Te potius bene dicere aequum'st homini amico quam male.
SYCOPHANTA	Satin inter labra atque dentes latuit vir minimi preti ? 925
CHARMIDES	Ne male loquere absenti amico.
SYCOPHANTA	Quid ergo ille ignavissimus mihi latitabat ?
CHARMIDES	Si appellasses, respondisset nomini. Sed ipse ubi est ?
SYCOPHANTA	Pol illum reliqui ad Rhadamantem in Cercopia insula.
CHARMIDES (<i>À part</i>)	Quis homo'st me insipientior qui ipse egomet ubi sim quaeritem ? Sed nil disconducit huic rei. (<i>Haut</i>) Quid ais ? Quid hoc quod te rogo ? Quos locos adisti ?
SYCOPHANTA	Nimium mirimodis mirabiles. 931
CHARMIDES	Libet audire, nisi molestum'st.
SYCOPHANTA	Quin discupio dicere. Omnium primum in Pontum advecti Arabiam terram sumus.
CHARMIDES	Eho, an etiam Arabia'st in Ponto ?
SYCOPHANTA	Est ; non illa ubi tus dignitur, sed ubi absinthium fit atque cunila gallinacea . 935
CHARMIDES (<i>À part</i>)	Nimium graphicum hunc nugatorem ! Sed ego sum insipientior,

qui egomet unde redeam hunc rogitem, quae ego sciam atque hic nesciat ;
nisi quia libet experiri quo **evasurus**'t denique.
(Haut) Sed quid ais ? Quo inde isti porro ?

SYCOPHANTA

Si animum advertes, eloquar :

Ad caput amnis qui de caelo exoritur sub **solio** Jovis.

940

Le "trône" de Zeus, au sommet du Mont Olympe, vu depuis Litochoro (photo de Claude Aubert, 18.9.2009)

CHARMIDES Sub solio Jovis ?

SYCOPHANTA Ita dico

CHARMIDES E caelo ?

SYCOPHANTA Atque e medio quidem.

CHARMIDES Echo, an etiam in caelum **escendisti** ?

SYCOPHANTA Immo **horiola** advecti sumus
usque aqua adversa per amnem.

CHARMIDES Echo, an tu etiam vidisti Jovem ?

SYCOPHANTA Alii di **isse** ad villam aiebant servis **depromptum** cibum.

Deinde porro...

CHARMIDES Deinde porro nolo quicquam praedices. 945

SYCOPHANTA Taceo hercle, si es molestus.

CHARMIDES Nam pudicum neminem

praedicare oportet qui ab terra ad caelum pervenerit.

SYCOPHANTA Faciam ita ut te velle video. Sed monstra hosce homines mihi
quos ego quaero, quibus me oportet has deferre epistulas.

CHARMIDES Quid ais ? Tu nunc si forte eum pse Charmidem conspexeris,
illum quem tibi istas dedisse **commemoras** epistulas, 951
norisne hominem ?

SYCOPHANTA **Ne** tu me edepol arbitrare beluam,
qui quidem non novisse possim quicum aetatem **exegerim**.
An ille tam esset stultus qui mille **nummum** crederet
Philippum, quod me aurum deferre jussit ad natum suum 955
atque ad amicum Calliclem, cui rem aiebat **mandasse** hic suam.
Mihi concrederet, ni me ille et ego illum novissem **approbe** ?

CHARMIDES (*À part*) Enim vero ego nunc sycophantae huic sycophantari volo
si hunc possum illo mille nummum Philippum **circumducere**,
quod sibi me dedisse dixit. Quem ego qui sit homo nescio, 960
neque oculis ante hunc diem umquam vidi, eine aurum crederem ?
Cui, **si capit is res sit**, nummum numquam credam plumbeum.
Aggrediendus't hic homo mi astu. (*Haut*) Heus, Pax, te tribus verbis volo.

SYCOPHANTA Vel trecentis.

CHARMIDES Haben tu id aurum quod accepisti a Charmide ?

SYCOPHANTA Atque etiam Philippum, numeratum illius in **mensa** manu, 965
mille nummum.

CHARMIDES Nempe ab ipso id accepisti Charmide ?

SYCOPHANTA Mirum quin ab **avo** ejus aut **proavo** acciperem, qui sunt mortui.

CHARMIDES Adulescens, **cedodum** istuc aurum mihi.

SYCOPHANTA Quod ego aurum dem tibi ?

CHARMIDES Quod a me te accepisse fassu's.

SYCOPHANTA Abs te accepisse ?

CHARMIDES Ita loquor.

SYCOPHANTA Quis tu homo es ?

CHARMIDES	Qui mille nummum tibi dedi, ego sum Charmides. 970
SYCOPHANTA	Neque edepol tu is es neque hodie is umquam eris, auro huic quidem. Abi sis, nugator ; nugari nugatori postulas.
CHARMIDES	Charmides ego sum.
SYCOPHANTA	Nequiquam hercle's : nam nil auri fero. Nimis argute me obrepsti in eapse occasiuncula : postquam ego me aurum ferre dixi, post tu factu's Charmides ; 975 prius tu non eras quam auri feci mentionem. Nil agis. Proin tu te, itidem ut charmidatus es, rursum recharmida.
CHARMIDES	Quis ego sum igitur, siquidem is non sum qui sum ?
SYCOPHANTA	Quid id ad me attinet ? Dum ille ne sis quem ego esse nolo, sis mea causa qui libet. Prius non is eras qui eras ; nunc is factu's qui tum non eras. 980
CHARMIDES	Age si quid agis.
SYCOPHANTA	Quid ego agam ?
CHARMIDES	Aurum redde.
SYCOPHANTA	Dormitas, senex.
CHARMIDES	Fassu's Charmidem deditse aurum tibi.
SYCOPHANTA	Scriptum quidem.
CHARMIDES	Properas an non properas abire actutum ab his regionibus, dormitator, priusquam ego hic te jubeo mulcari male. 984
SYCOPHANTA	Quam ob rem ?
CHARMIDES	Quia illum quem ementitus es ego sum ipsus Charmides, quem tibi epistulas deditse aiebas.
SYCOPHANTA	Eho, quaeso, an tu is es ?
CHARMIDES	Is enim vero sum.
SYCOPHANTA	Ain tu tandem ? Is ipsusne's ?
CHARMIDES	Aio.
SYCOPHANTA	Ipsus es ?
CHARMIDES	Ipsus, inquam, Charmides sum.
SYCOPHANTA	Ergo ipsusne's ?
CHARMIDES	Ipsissimus.
	Abin hinc ab oculis ?
SYCOPHANTA	Enim vero serio : quoniam advenis,

Vapulabis meo arbitratu et novorum aedilium. 990

CHARMIDES At etiam maledicis ?

SYCOPHANTA Immo, salvus quandoquidem advenis,

di te perdant si te flocci facio an periisses prius.

Ego ob hanc operam argentum accepi ; **te macto infortunio.**

Ceterum qui sis, qui non sis, floccum non interduim.

Ibo ad illum, renuntiabo qui mihi tres nummos dedit, 995

ut sciat se perdidisse. Ego abeo. Male vive et vale.

Qui di te omnes advenientem peregre perdant, Charmides !

Finalement, tout s'arrange : Calliclès explique à Charmidès ce qu'il a fait pour sauvegarder ses intérêts et sauver ses enfants, Charmidès accepte de donner sa fille en mariage à Lysitélès et se contente, pour punir les frasques de son fils, d'accepter de le marier à la fille de Calliclès !

Une statue transportée dans les rues de Rome (**Le Forum en Folie** de Richard Lester)

Plaute

Séance 4

Le câble

Extraits du début de la pièce

Rudens

Récifs devant Apollonia, le port de Cyrène (photo de Claude Aubert, 11 mars 2007)

PERSONAE
 SCEPARNIO SERVUS DAEMONIS
 PLEUSIDIPPUS ADULESCENS
 DAEMONES SENEX
 PALAESTRA PUELLA, DAEMONIS FILIA RAPTA
 AMPELISCA PUELLA, EJUS SOCIA
 TRACHALIO SERVUS PLEUSIDIPI
 LABRAX LENO
 CHARMIDES SENEX SICULUS
 GRIPUS PISCATOR, SERVUS DAEMONIS

La scène se passe sur une côte maritime hérissée de rochers, non loin de la ville de Cyrène en Libye actuelle, près d'un petit temple de Vénus, de l'autel qui se trouve devant et de la maison de Charmidès, un vieillard originaire d'Athènes, ruiné parce qu'il s'était montré trop généreux envers ses compatriotes pauvres, et qui avait perdu bien des années auparavant sa fille unique, enlevée par des ravisseurs lorsqu'elle avait trois ans.

Par ailleurs, Pleusidippe, un jeune homme amoureux de Palestre, une belle esclave à vendre, l'a achetée au "leno" (le marchand d'esclaves femmes) Labrax, qui, après avoir encaissé l'argent, s'est empressé de s'embarquer pour la Sicile avec ses "marchandises" et Charmidès, un vieillard sicilien de son acabit, sans avoir remis la jeune fille à son amoureux. Mal lui en a pris : tandis que le client dupé l'a suivi en longeant la côte, accompagné de son esclave Trachalion et de quelques amis, une tempête s'est immédiatement déclenchée et, peu après le départ, a fracassé le bateau sur des récifs tout près de la côte et juste devant la demeure où habitent Charmidès et son esclave Scéparnion.

Un naufrage tragique (Rudens I, II)

PLEUSIDIPPUS (À ses amis) Et vos a vestris abduxī negotiis

neque id processit qua vos duxi gratia, 90

neque quivi ad portum lenonem prehendere.

Sed mea **desidia** spem deserere nolui :

eo vos, amici, detinui diutius.

Nunc huc ad Veneris fanum venio visere,

ubi **rem divinam** se facturum dixerat. 95

SCEPARNIO Si sapiam, hoc quod me **mactat concinnem lutum.**

PLEUSIDIPPUS	Prope me hic nescio quis loquitur.	
DAEMONES	Heus, Sceparnio.	
SCEPARNIO	Qui nominat me ?	
DAEMONES	Qui pro te argentum dedit.	
SCEPARNIO	Quasi me tuum esse servum dicas, Daemones.	
DAEMONES	Luto usu'st multo, multam terram confode . 100	
	Villam integendam intellego totam mihi ;	
	nam nunc perlucet ea quam cribrum crebrius .	
PLEUSIDIPPUS	Pater, salveto, amboque adeo.	
DAEMONES	Salvus sis.	
SCEPARNIO	Sed utrum tu masne an femina es, qui illum patrem voces ?	
PLEUSIDIPPUS	Vir sum equidem.	
SCEPARNIO	Quaere, vir, porro patrem. 105	
DAEMONES	Filiolam ego unam habui, eam unam perdidii. Virile sexus numquam ullum habui.	
PLEUSIDIPPUS	At di dabunt.	
SCEPARNIO	Tibi quidem hercle, quisquis es, magnum malum , qui oratione hic occupatos occupies. 110	
PLEUSIDIPPUS	Isticine vos habitatis ?	
SCEPARNIO	Quid tu id quaeritas ? An quo furatum mox venias, vestigas loca ?	
PLEUSIDIPPUS	Peculiosum esse addecet servum et probum, quem ero praesente praetereat oratio ; aut qui inclementer dicat homini libero.	
SCEPARNIO	Et impudicum et impudentem hominem addecet molestum ultro advenire ad alienam domum, cui debeatur nil. 115	
DAEMONES	Tace, Sceparnio.	
	(À <i>Pleusidippe</i>) Quid opu'st, adulescens ?	
PLEUSIDIPPUS	Istic infortunium, qui prae festinet , ubi erus adsit, praeloqui.	
	Sed nisi molestum'st, paucis percontarier 120	
	volo ego ex te.	

DAEMONES	Dabitur opera, atque in negotio.
SCEPARNIO	(À <i>Pleusidippe</i>) Quin tu in paludem is exsecasque arundinem, qui pertegamus villam, dum sudum'st ?
DAEMONES	Tace.
	Tu si quid opus est dice.
PLEUSIDIPPUS	Dic quod te rogo, ecquem tu hic hominem crispum, incanum videris, 125 malum, perjurum, palpatorem ?
DAEMONES	Plurimos, nam ego propter ejus modi viros vivo miser.
PLEUSIDIPPUS	Hic dico, in fanum Veneris qui mulierculas duas secum adduxit, quique adornaret sibi ut rem divinam faciat, aut hodie aut heri. 130
DAEMONES	Non hercle, adulescens, jam hos dies complusculos quemquam istic vidi sacrificare, neque potest clam me esse si qui sacrificat : semper petunt aquam hinc aut ignem aut vascula aut cultrum aut veru aut aulam extarem , aut aliquid ; quid verbis opu'st ? 135 Veneri paravi vasa et puteum , non mihi. Nunc intervallum jam hos dies multos fuit.
PLEUSIDIPPUS	Ut verba praehibes , me periisse praedicas.
DAEMONES	Mea quidem hercle causa salvus sis licet.
SCEPARNIO	Heus tu, qui fana ventris causa circumis, 140 jubere meliu'st prandium ornari domi. Fortasse tu huc vocatus es ad prandium, ille qui vocavit nullus venit ?
PLEUSIDIPPUS	Admodum.
SCEPARNIO	Nullum'st periculum te hinc ire inpransum domum : Cererem te meliu'st quam Venerem sectarier : 145 amori haec curat ; tritico curat Ceres.
PLEUSIDIPPUS	Deludificavit me illic homo indignis modis.
DAEMONES	Pro di immortales, quid illuc est, Sceparnio, hominum secundum litus ?
SCEPARNIO	Ut mea est opinio,

	propter viam illi sunt vocati ad prandium.	150
DAEMONES	Qui ?	
SCEPARNIO	Quia post cenam , credo, laverunt heri.	
DAEMONES	Confracta navis in mari est illis.	
SCEPARNIO	Ita est.	
	At hercle nobis villa in terra et tegulae.	
DAEMONES	Hui !	
	Homunculi, quanti estis ! Ejecti ut natant.	155
PLEUSIDIPPUS	Ubi sunt ii homines, obsecro ?	
DAEMONES	Hac ad dexteram.	
	Viden secundum litus ?	
PLEUSIDIPPUS	Video. (<i>À ses amis</i>) Sequimini.	
	Utinam is sit quem ego quaero, vir sacerrimus !	
	(<i>Aux deux autres</i>) Valete.	
SCEPARNIO	Si non moneas, nosmet meminimus.	
	Sed, o Palaemon , sancte Neptuni comes,	160
	qui hic Herculis Opitulus esse diceris,	
	quod facinus video.	
DAEMONES	Quid vides ?	
SCEPARNIO	Mulierculas	
	video sedentes in scapha solas duas.	
	Ut adflictantur miserae ! Euge euge, perbene,	
	ab saxo avertit fluctus ad litus scapham,	165
	neque gubernator umquam potuit rectius.	
	Non vidisse undas me majores censeo.	
	Salvae sunt, si illos fluctus devitaverint .	
	Nunc, nunc periculum'st. Unda ejecit alteram.	
	At in vado 'st : jam facile enabit . Euge pae !	170
	Viden alteram illam ut fluctus ejecit foras ?	
	Surrexit, horsum se capessit. Salva res.	
	Desiluit haec autem altera in terram e scapha.	
	Ut prae timore in genua in undas concidit.	
	Salva'st, evasit ex aqua. Jam in litore est.	175
	Sed dextroversum aversa it in malam crucem.	

	Hem, errabit illa hodie.
DAEMONES	Quid id refert tua ?
SCEPARNIO	Si ad saxum quo capessit , ea deorsum cadit, errationis fecerit compendium . 180
DAEMONES	Si tu de illarum cenaturus vesperi es, illis curandum censeo, Sceparnio.
	Si apud me esurus , mihi dari operam volo.
SCEPARNIO	Bonum aequumque oras.
DAEMONES	Sequere me hac ergo.
SCEPARNIO	Sequor.

Heureusement, les deux jeunes filles, Palestre et Ampélisque, se retrouvent sur la côte, sauvées mais grelottantes, et sont recueillies par la vieille prêtresse du temple de Vénus. Cependant ce gredin de Labrax, l'entremetteur, accompagné par son comparse Charmidès, a réussi lui aussi à atteindre la rive, mais il a tout perdu : sa valise pleine de richesses et les deux filles, qu'il comptait vendre en Sicile, bien qu'il ait déjà vendu Palestre une première fois à Pleusidippe sans lui avoir remis la "marchandise".

Le "leno" Lycus présente ses "marchandises" (**Le Forum en Folie** de Richard Lester)

Rencontre d'affligés (Rudens II, VI et VII)

LABRAX	Qui homo sese miserum et mendicum volet, Neptuno credat sese atque aetatem suam : nam si quis cum eo quid rei commiscuit , ad hoc exemplum amittit ornatum domum. Edepol, Libertas, lepida es, quae numquam pedem voluisti in navem cum Hercule una imponere.	485
	Sed ubi ille meus est hospes, qui me perdidit ? Atque eccum incedit.	490
CHARMIDES	Quo, malum ! properas, Labrax ? Nam equidem te nequeo consequi tam strenue .	
LABRAX	Utinam te prius quam oculis vidi sem meis, malo cruciatu in Sicilia perbiteres ,	495
	quem propter hoc mihi obtigit misero mali !	
CHARMIDES	Utinam, cum in aedes me ad te adduxisti tuas, in carcere illo potius cubuisse die !	
	Deosque immortales quaeso, dum vivas, uti omnes tui similes hospites habeas tibi.	500
LABRAX	Malam fortunam in aedes te adduxi meas. Quid mihi scelesto tibi erat auscultatio ?	
	Quidve hinc abitio ? Quidve in navem inscensio ?	
	Ubi perdidi etiam plus boni quam mihi fuit.	
CHARMIDES	Pol minime miror, navis si fractast tibi,	505
	scelus te et sceleste parta quae vexit bona.	
LABRAX	Pessum dedisti me blandimentis tuis.	
CHARMIDES	Scelestiorem cenam cenavi tuam, quam quae Thyestae quandam aut posita est Tereo .	
LABRAX	Perii, animo male fit . Contine quaeso caput.	510
CHARMIDES	Pulmoneum edepol nimis velim vomitum vomas.	
LABRAX	Eheu, Palaestra atque Ampelisca, ubi estis nunc ?	
CHARMIDES	Piscibus in alto, credo, praebent pabulum.	
LABRAX	Mendicitatem mi obtulisti opera tua, dum tuis ausculo magnidicis mendaciis.	515

CHARMIDES	Bonam est quod habeas gratiam merito mihi, qui te ex insulso salsum feci opera mea.	
LABRAX	Quin tu hinc is a me in maxumam malam crucem ?	
CHARMIDES	Eas. Easque res agebam commodum .	
LABRAX	Eheu, quis vivit me mortalis miserior ?	520
CHARMIDES	Ego multo tanto miserior quam tu, Labrax.	
LABRAX	Qui ?	
CHARMIDES	Quia ego indignus sum, tu dignus qui sis.	
LABRAX	O scirpe , scirpe, laudo fortunas tuas, qui semper servas gloriam aritudinis .	
CHARMIDES	Equidem me ad velitationem exerceo,	525
	nam omnia corusca prae tremore fabulor.	
LABRAX	Edepol, Neptune, es balineator frigidus : cum vestimentis postquam abs te abii, al- algeo .	
CHARMIDES	Ne thermopolium quidem ullum instruit, ita salsam praebet potionem et frigidam.	530
LABRAX	Ut fortunati sunt fabri ferrarii , qui apud carbones adsident : semper calent .	
CHARMIDES	Utinam fortuna nunc anatina ut-uterer, ut, cum exiissem ex aqu-aqu-aqu-aqua, arerem tamen.	
LABRAX	Quid si aliquo ad ludos me pro manduco locem ?	535
CHARMIDES	Quapropter ?	
LABRAX	Quia pol clare crepito dentibus.	
CHARMIDES	Jure optimo me el-el-elavisse arbitror.	
LABRAX	Qui ?	
CHARMIDES	Qui-quia auderem tecum in navem ascendere, qui a fundamento mihi usque movisti mare.	
LABRAX	Tibi auscultavi, tu promittebas mihi	540
	illi esse quaestum maximum meretricibus ,	
	ibi me corruere posse aiebas divitias.	
CHARMIDES	Jam postulabas te, impurata belua ,	
	totam Siciliam devoraturum insulam ?	
LABRAX	Quaenam ballena meum voravit vidulum ,	545
	aurum atque argentum ubi omne compactum fuit ?	

CHARMIDES	Eadem illa, credo, quae meum marsupium , quod plenum argenti fuit in sacciperio .
LABRAX	Eheu, redactus sum usque ad unam hanc tuniculam et ad hoc misellum pallium . Perii oppido . 550
CHARMIDES	Vel consociare mihi quidem tecum licet : aequas habemus partes.
LABRAX	Saltem si mihi mulierculae essent salvae, spes aliquae forent. Nunc si me adulescens Pleusidippus viderit, quo ab arrabonem pro Palaestra acceperam, 555 jam is exhibebit hic mihi negotium .
CHARMIDES	Quid, stulte, ploras ? Tibi quidem edepol copia'st, dum lingua vivet, qui rem solvas omnibus.

Mais voilà que, sans voir les deux vieillards, Scéparnion sort du temple de Vénus, où il était allé apporter de l'eau.

SCEPARNIO	Quid illuc, obsecro, negoti'st quod dueae mulierculae hic in fano Veneris signum flentes amplexae tenent, 560 nescio quem metuentes miserae ? Nocte hac aiunt proxima se jactatas , atque ejectas hodie esse aiunt e mari.
LABRAX	Obsecro hercle, adulescens, ubi istaec sunt quas memoras mulieres ?
SCEPARNIO	Hic in fano Veneris.
LABRAX	Quot sunt ?
SCEPARNIO	Totidem quot ego et tu sumus.
LABRAX	Nempe meae ?
SCEPARNIO	Nempe nescio istuc.
LABRAX	Qua sunt facie ?
SCEPARNIO	Scitura .565
	Vel ego amare utramvis possum, si probe adpotus sim.
LABRAX	Nempe puellae ?
SCEPARNIO	Nempe molestus es. I vise, si libet.
LABRAX	Meas oportet intus esse hic mulieres, mi Charmides.
CHARMIDES	Juppiter te perdat, et si sunt, et si non sunt tamen.
LABRAX	Intro rumpam jam huc in Veneris fanum. 570

Plaute

Séance 5

Le câble

Extraits de la suite de la pièce

Rudens

Hero et Pseudole cachés dans un arbre (**Le Forum en Folie** de Richard Lester)

Pauvres éplorées (*Rudens III, II*)

Quittant sa maison, Démonès surprend Trachalion qui vient de sortir du temple de Vénus en poussant des cris terribles et il s'en étonne...

DAEMONES

Quid negoti'st ?

TRACHALIO

Mulieres

641

duae innocentes intus hic sunt, tui **indigentes** auxili,
quibus adversum jus legesque **insignite** injuria hic
facta est fitque in Veneris fano ; tum sacerdos Veneria
indigne **adflictatur**.

DAEMONES

Quis homo est tanta confidentia,

645

qui sacerdotem violare audet ? Sed eae mulieres
quae sunt ? Aut quid eis iniqui fit ?

TRACHALIO

Si das operam, eloquar.

Veneris signum sunt amplexae. Nunc homo audacissimus
eas deripere vult. Eas ambas esse oportet liberas.

DAEMONES

Quis istic est qui deos tam **parvi pendit** ? **Paucis** expedi.

650

TRACHALIO

Fraudis, sceleris, parricidi, perjuri plenissimus,
legirupa, impudens, impurus, **inverecundissimus**,

uno verbo absolvam, leno'st : **quid illum porro praedicem** ?

DAEMONES

Edepol **infortunio** hominem praedicas donabilem.

TRACHALIO

Qui sacerdoti scelestus **fauces interpresserit**.

655

DAEMONES

At malo cum magno suo fecit hercle. Ite istinc foras,

Turbalio, Sparax. Ubi estis ?

TRACHALIO

I obsecro intro, subveni
illis.

DAEMONES

Iterum haud imperabo. **Sequimini** hac.

TRACHALIO

Age nunc jam,

jube oculos **elidere**, itidem ut **sepiis** faciunt coqui.

DAEMONES

Proripite hominem pedibus huc itidem quasi occisam suem.

TRACHALIO

(Seul) Audio tumultum : opinor, leno **pugnis pectitur**.

Nimis velim improbissimo homini malas edentaverint.

Sed ecce ipsae huc egrediuntur timidae e fano mulieres.

La reconnaissance merveilleuse (*Rudens III, IV*)

Tandis que les jeunes filles se réfugient vers l'autel de Vénus, Démonès et ses hommes forcent Labrax à sortir du temple.

- DAEMONES** Exi e fano, natum **quantum** est **hominum** sacrilegissime.
(*Aux deux femmes*) Vos in aram abite sessum. (*En aparté*) Sed ubi sunt ?
- TRACHALIO** Huc respice.
- DAEMONES** Optime, istuc volueramus. Jube modo **accedat** prope.
Tune **legirupionem** hic **nobis cum dis facere** postulas ?
(À Sparax) Pugnum in os **impinge**.
- LABRAX** Iniqua haec patior **cum pretio tuo**. 710
- DAEMONES** (*En aparté*) At etiam minitatur audax ?
- LABRAX** Jus meum ereptum est mihi.
Meas mihi ancillas invito me eripis.
- TRACHALIO** **Cedo** judicem
de senatu Cyrenensi quemvis opulentum virum,
si tuas esse oportet **nive** eas esse oportet liberas
nive in carcerem **compingi** te est aequum **aetatemque** ibi 715
te **usque** habitare, donec totum carcerem **contriveris**.
- LABRAX** Non hodie isti rei **auspicavi**, ut cum **furcifero fabuler**.
(À Démonès) Te ego **appello**.
- DAEMONES** Cum isto primum, qui te novit, disputa.
- LABRAX** Tecum ago.
- TRACHALIO** **Atqui** mecum agendum'st. Suntne illae ancillae tuae ?
- LABRAX** Sunt.
- TRACHALIO** **Agedum** ergo, tange utramvis digitulo minimo modo. 720
- LABRAX** Quid si attigero ?
- TRACHALIO** Extemplo hercle ego te **follem pugilatorium**
faciam et **pendentem** incursabo pugnis, perjurissime.
- LABRAX** Mihi non liceat meas ancillas Veneris de ara abducere ?
- DAEMONES** Non licet : est lex apud nos.
- LABRAX** Mihi cum vestris legibus
nil quicquam'st commerci. Evidem istas jam ambas educam foras. 725
Tu, senex, si istas amas, **huc arido argento**'st opus ;

	si autem Veneri complacuerunt, habeat, si argentum dabit.
DAEMONES	Det tibi argentum ? Nunc adeo meam ut scias sententiam, occipito modo illis adferre vim joculo pausillulum , ita ego te hinc ornatum amittam, tu ipsus te ut non noveris. 730 (aux esclaves) Vos adeo, ubi ego innuero vobis, ni ei caput exoculassitis , quasi murteta junci, item ego vos virgis circumvinciam .
LABRAX	Vi agis mecum.
TRACHALIO	Etiam opprobrias vim, flagiti flagrantia ?
LABRAX	Tun', trifurcifer, mihi audes inclementer dicere ?
TRACHALIO	Fateor, ego trifurcifer sum, tu es homo adprime probus : 735 numqui minus hasce esse oportet liberas ?
LABRAX	Quid, liberas ?
TRACHALIO	Atque eras tuas quidem hercle, atque ex germana Graecia ; nam altera haec est nata Athenis ingenuis parentibus.
DAEMONES	Quid ego ex te audio ?
TRACHALIO	Hanc Athenis esse natam liberam.
DAEMONES	Mea popularis , obsecro, haec est ?
TRACHALIO	Non tu Cyrenensis es? 740
DAEMONES	Immo Athenis natus altusque educatusque Atticis.
TRACHALIO	Obsecro, defende cives tuas, senex.
DAEMONES	O filia
	mea, cum hanc video, mearum me absens miseriarum commones ; trima quae periit mihi, jam tanta esset, si vivit, scio.
LABRAX	Argentum ego pro istisce ambabus cujae erant domino dedi ; 745 quid mea refert, haec Athenis natae an Thebis sient, dum mihi recte servitutem serviant ?
TRACHALIO	Itane, impudens ?
	Tune hic, feles virginalis, liberos parentibus sublectos habebis atque indigno quaestu conteres ?
	Nam huic alterae quae patria sit profecto nescio, 750 nisi scio probiore hanc esse quam te, impuratissime.
LABRAX	Tuae istae sunt ?
TRACHALIO	Contende ergo, uter sit tergo verior : ni offerumentas habebis plures in tergo tuo

Une épouse jalouse (*Rudens IV, I*)

Tandis que Labrax est emmené, Démonès, qui a décidé en son for intérieur d'héberger chez lui les deux rescapées, se retrouve seul sur scène, mais brusquement il hésite et prend peur, saisi qu'il est d'une terrible inquiétude concernant sa femme, qui est d'une jalouse prodigieuse.

DAEMONES	Bene factum et volup'est, me hodie his mulierculis tetulisse auxilium. Jam clientas repperi, atque ambas forma scitula atque aetatula . Sed uxor scelestā me omnibus servat modis, ne quid significem quippiam mulierculis. Sed Gripus servus noster quid rerum gerat miror, de nocte qui abiit piscatum ad mare. Pol magis sapisset, si dormivisset domi : nam nunc et operam ludos facit et retia, ut tempestas est nunc atque ut noctu fuit. In digitis hodie percoquam quod ceperit, ita fluctuare video vehementer mare. Sed ad prandium uxor me vocat. Redeo domum. Jam meas opplebit aures sua vaniloquentia .	895 900 905
-----------------	---	-------------------

Une pêche curieuse (*Rudens IV, II*)

Mais le pêcheur Gripus ne revient pas bredouille de la mer : tout en portant dans ses filets une valise, d'où pend un câble (celui qui a donné son titre à la pièce) qui traîne derrière lui, il soliloque :

GRIPVS	Neptuno has ago gratias meo patrono, qui salsis locis incolit pisculentis , cum me ex suis locis pulchre ornatum expedivit templis reducem , plurima praeda onustum,
---------------	--

salute **horiae**, quae in mari fluctuoso 910
piscatu novo me **uberis compotivit** ;
miroque modo atque incredibili hic piscatus mihi **levide** evenit,
neque piscium ullam **unciam** hodie **pondus** cepi, nisi hoc quod fero
hic in rete.

Nam ut de nocte multa impigreque **exsurrexi**, 915
lucrum praeposivi sopori et quieti :
tempestate saeva experiri **expetivi**,
paupertatem eri **qui** et meam servitutem
tolerarem, opera haud fui **parcus** mea. 919
Nimis homo nihili'st qui piger est ; nimisque id genus odi ego male.
Vigilare decet hominem qui vult sua temperi conficere officia.
Non enim illum exspectare oportet, dum erus se ad suum **suscitet**
officium.

Nam qui dormiunt libenter, sine lucro et cum malo quiescunt.
Nam ego nunc mihi, qui impiger fui,
repperi ut piger, si velim, siem : 925
hoc ego in mari, quidquid inest, repperi. 925a
Quidquid inest, grave quidem inest ; aurum hic ego inesse reor ;
nec mihi consciu'st ullus homo. 926a

Nunc haec tibi occasio, Gripe, **obtigit**, ut liberet ex hoc praetor te.
Nunc sic faciam, sic consilium est : ad erum veniam docte atque astute.
Pauxillatim pollicitabor **pro capite** argentum, ut sim liber. 929
Jam ubi liber ero, igitur **demum instruam** agrum atque aedes,
mancipia,

navibus magnis **mercaturam** faciam, apud reges rex **perhibebor**.
Post **animi causa** mihi navem faciam atque imitabor **Stratonicum**,
oppida omnia circumvectabor. Ubi nobilitas mea erit clara, 933
oppidum magnum **communibo**, ei ego urbi Gripo **indam** nomen,
monimentum meae famae et factis, ibi qui regnum magnum instituam.
Magnas res hic agito in mentem instruere. Nunc hunc vidulum
condam.

Sed hic rex cum **aceto pransuru'st** et sale, sine bono **pulmento**.

Plaute

Séance 6

Le câble

Extraits de la fin de la pièce

Rudens

Un témoin gênant (*Rudens IV, III*)

Mais la joie du pêcheur Gripus est brève : Trachalion l'a vu et veut lui aussi sa part du butin.

TRACHALIO Heus, mane.

GRIPUS Quid maneam ?

TRACHALIO Dum hanc tibi, quam trahis, **rudentem complico.**

GRIPUS **Mitte modo !**

TRACHALIO At pol ego te adjuvabo : nam bonis quod bene fit haud perit.

GRIPUS **Turbida** tempestas heri fuit, 940

nil habeo, adulescens, piscium : ne tu mihi esse postules ;

non vides referre me **uvidum** rete, sine **squamoso** pecu ?

TRACHALIO Non edepol pisces expeto **quam** tui sermonis sum **indigens.**

GRIPUS **Enicas** jam me odio, quisquis es.

TRACHALIO Non sinam ego abire hinc te : mane.

GRIPUS Cave sis malo. Quid tu, **malum**, nam me retrahis ?

TRACHALIO Audi. 945

GRIPUS Non audio.

TRACHALIO	At pol qui audies post.	
GRIPUS	Quin post loquere quid vis.	
TRACHALIO	Eho modo est operae pretium quod tibi ego narrare volo.	
GRIPUS	Eloquere quid id est ?	
TRACHALIO	Vide num quispiam consequitur prope nos.	
GRIPUS	Ecquid est quod mea referat ?	
TRACHALIO	Scilicet.	
	Sed boni consili ecquid in te mihi est ?	950
GRIPUS	Quid negoti est, modo dice.	
TRACHALIO	Dicam, tace, si fidem modo das mihi te non fore infidum .	
GRIPUS	Do fidem tibi, fidus ero, quisquis es.	
TRACHALIO	Audi.	
	Furtum ego vidi qui faciebat ; noram dominum, id cui fiebat, post ad furem egomet devenio feroque ei condicionem hoc pacto : ”Ego istuc furtum scio cui factum est ; nunc mihi si vis dare dimidium, indictum domino non faciam.”	955
	Is mihi nihil etiam respondit.	960
	Quid inde aequum est dari mihi ? Dimidium ?	
	Volo ut dicas.	
GRIPUS	Immo hercle etiam amplius : nam nisi dat, domino dicendum censeo.	
TRACHALIO	Tuo consilio faciam.	
	Nunc adverte animum ; namque hoc omne attinet ad te.	
GRIPUS	Quid factum'st ?	
TRACHALIO	Vidulum istum cuiu'st novi ego hominem jampridem.	
GRIPUS	Quid est ?	
TRACHALIO	Et quo pacto periit .	
GRIPUS	At ego quo pacto inventu'st scio et qui invenit hominem novi et dominus qui nunc est scio.	965

Nihilo pol pluris tua **hoc** quam quanti **illud** refert mea :
ego illum novi cuius nunc est, tu illum cuius antehac fuit.
Hunc homo feret a me **nemo**, ne tu te speres **potis**.

TRACHALIO

Non ferat si dominus veniat ?

GRIPUS

Dominus huic, ne **frustra sis**,

nisi ego nemo natu'st, hunc qui cepi in venatu meo. 970

TRACHALIO

Itane vero ?

GRIPUS

Ecquem esse dices in mari piscem meum ?

Quos cum capio, siquidem cepi, mei sunt ; habeo pro meis,
nec **manu adseruntur** neque illinc partem quisquam postulat.
In foro palam omnes vendo pro meis **venalibus**.

Mare quidem commune certo'st omnibus.

TRACHALIO

Adsentio : 975

qui minus hunc communem, quaeso, mi esse oportet vidulum ?
In mari inventu'st communi.

GRIPUS

Ne impudenter impudens es.

Nam si istuc jus sit quod memoras, pescatores perierint.
Quippe cum exemplo in **macellum** pisces prolati sint,
nemo emat, suam quisque partem piscium poscant sibi ; 980
dicant, in mari communi captos.

TRACHALIO

Quid ais, impudens ?

Ausu's etiam comparare vidulum cum piscibus ?
Eadem tandem res videtur ?

GRIPUS

In manu non est mea :

ubi demisi rete atque **hamum**, quidquid haesit extraho.
Meum quod rete atque hami nancti sunt, meum potissimum'st. 985
Immo hercle haud est, siquidem quod **vas** excepisti.

TRACHALIO

Philosophe !

GRIPUS

Sed tu **enumquam** pescatorem vidisti, **venefice**,
vidulum piscem cepisse aut protulisse ullum in forum ?
Non enim tu hic quidem **occupabis** omnes **quaestus** quos voles :
et **vitorem** et pescatorem te esse, impure, postulas. 990
Vel te mihi monstrare oportet piscis qui sit vidulus,
vel quod in mari non natum est neque habet **squamam** ne **feras**.

GRIPUS	Quid, tu numquam audisti esse antehac vidulum piscem ?	
TRACHALIO		Scelus,
	nullus est.	
GRIPUS	Immo est profecto ; ego, qui sum piscator, scio ;	
	verum raro capitur, nullus minus saepe ad terram venit. 995	
TRACHALIO	Nil agis, dare verba speras mihi te posse, furcifer.	
	Quo colore est ?	
GRIPUS	Hoc colore capiuntur pauxilluli ;	
	sunt alii puniceo corio, magni item ; atque atri.	
TRACHALIO		Scio.
	Tu hercle, opinor, in vidulum te piscem convertes, nisi caves :	
	fiet tibi puniceum corium, postea atrum denuo . [...] 1000	

Le désaccord se poursuivant, Trachalion propose à Gripus de prendre un arbitre.

TRACHALIO	Vin qui in hac villa habitat, ejus arbitratu fieri ?	1035
GRIPUS	Paulisper remitte restem , dum concedo et consulo.	
TRACHALIO	Fiat.	
GRIPUS	(En aparté) Euge, salva res est, praeda haec perpetua est mea ;	
	ad meum erum arbitrum vocat me hic intra praesepes meas :	
	numquam hercle hodie abjudicabit ab suo triobolum .	
	Ne iste haud scit quam condicionem tetulerit . (Haut) Ibo ad arbitrum. 1040	
TRACHALIO	Quid igitur ?	
GRIPUS	Quamquam istuc esse jus meum certo scio,	
	fiat istuc potius quam nunc pugnem tecum.	
TRACHALIO		Nunc places. [...]

Sauvées ? Pas sauvées ? (Rudens IV, IV)

Par pure coïncidence, Démonès sort de sa maison à ce moment avec les deux jeunes filles.

DAEMONES	Serio edepol , quamquam vobis volo quae vultis, mulieres, 1045
	metuo, propter vos, ne uxor mea me extrudat aedibus,
	quae me paelices adduxisse dicet ante oculos suos.
	Vos configite in aram potius quam ego.

PVELLAE Miserae periimus.

DAEMONES Ego vos salvas **sistam**, ne timete.

Les jumelles dansent pour séduire Pseudole (**Le Forum en Folie** de Richard Lester)

Puis Démonès assume l'arbitrage entre Gripus et Trachalion.

DAEMONES Quid nunc tu vis ? Dic mihi.

TRACHALIO Evidem ego neque partem posco mihi istinc de istoc vidulo
neque meum esse hodie umquam dixi ; sed isti inest **cistellula**
hujus mulieris, quam **dudum** dixi fuisse liberam. 1079

DAEMONES Nempe tu hanc dicis quam esse aiebas dudum popularem meam ?

TRACHALIO Admodum ; et ea quae olim parva **gestavit crepundia**
istic in ista **cistula** insunt, quae istic inest in vidulo.
Hoc neque isti usu'st, et illi miserae **suppetias** feret,
si id dederit, qui suos parentes quaerat.

DAEMONES Faciam ut det ; tace.

GRIPUS Nil hercle ego sum isti daturus.

TRACHALIO Nil peto nisi cistulam 1085
et crepundia.

GRIPUS Quid si ea sunt aurea ?

TRACHALIO Quid istuc **tua** ?

	Aurum auro expendetur , argentum argento exaequabitur .
GRIPUS	Fac sis aurum ut videam, post ego faciam ut videoas cistulam.
DAEMONES	Cave malo ac tace tu. (<i>À Trachalion</i>) Tu perge ut occepisti dicere.
TRACHALIO	Unum te obsecro, ut te hujus commisere scat mulieris 1090 si quidem hic lenonis eju'st vidulus, quem suspicor ; hic, nisi de opinione, certum nil dico tibi.
GRIPUS	Viden' ? Scelestus aucupatur .
TRACHALIO	Sine me ut occipi loqui. Si scelesti illius est hic, cujus dico, vidulus, hae poterunt novisse : ostendere his jube.
GRIPUS	Ain' ? ostendere ? 1095
DAEMONES	Haud iniquum dicit, Gripe, ut ostendatur vidulus.
GRIPUS	Immo hercle insignite inique.
DAEMONES	Quidum ?
GRIPUS	Quia, si ostendero, continuo hunc novisse dicent scilicet.
TRACHALIO	Scelerum caput , ut tute es, item omnes censes esse, perjuri caput ?
GRIPUS	Omnia istaec ego facile patior, dum hic hinc a me sentiat. 1100
TRACHALIO	Atque nunc abs te stat ; verum hinc ibi testimonium.
DAEMONES	Gripe, adverte animum. (<i>À Trachalion</i>) Tu paucis expedi quid postulas.
TRACHALIO	Dixi equidem, sed si parum intellexi, dicam denuo. Hasce ambas, ut dudum dixi, ita esse oportet liberas : haec Athenis parva fuit virgo subrepta.
GRIPUS	Dic mihi, 1105 quid id ad vidulum pertinet, servae sint istae an liberae ?
TRACHALIO	Omnia iterum vis memorari, scelus, ut defiat dies.
DAEMONES	Abstine maledictis et mihi quod rogavi dilue .
TRACHALIO	Cistellam isti inesse oportet caudeam in isto vidulo, ubi sunt signa qui parentes noscere haec possit suos, 1110 quibuscum periit parva Athenis, sicuti dixi prius.
GRIPUS	Juppiter te dique perdant. Quid ais, vir benefice ?
TRACHALIO	Quid ? istae mutae sunt, quae pro se fabulari non queant ? Eo tacent, quia tacita'st melior mulier semper quam loquens.

GRIPUS	Tum pol tu pro oratione nec vir nec mulier mihi es.	1115
TRACHALIO	Quidum ?	
GRIPUS	Quia enim neque loquens es neque tacens umquam bonus.	
	Quaeso, en umquam hodie licebit mihi loqui ?	
DAEMONES	Si praeterhac	
	unum verbum faxis hodie, ego tibi comminuam caput.	
TRACHALIO	Ut id occipi dicere, senex, eam, te queso, cistulam ut jubeas hunc reddere illis ; ob eam si quid postulat	1120
	sibi mercedis , dabitur : aliud quidquid ibi est habeat sibi.	

Philia s'enfuit par l'oculus du dôme (**Le Forum en Folie** de Richard Lester)

GRIPUS	Nunc demum istuc dicis, quoniam jus meum esse intellegis :
	dudum dimidiam petebas partem .
TRACHALIO	Immo etiam nunc peto.
GRIPUS	Vidi petere miluum , etiam cum nihil auferret tamen.
DAEMONES	Non ego te comprimere possum sine malo ?
GRIPUS	Si iste tacet, 1125
	ego tacebo ; si iste loquitur, sine me pro parte loqui.
DAEMONES	Cedo modo mihi vidulum istum, Gripe.
GRIPUS	Concredam tibi,

	at, si istorum nil sit, ut mihi reddas.	
DAEMONES		Reddetur.
GRIPUS		Tene.
DAEMONES	Audi nunciam, Palaestra atque Ampelisca, hoc quod loquor. Estne hic vidulus ubi cistellam hic tuam inesse aiebat ?	
PALAEASTRA		Is est. 1130
GRIPUS	Perii hercle ego miser ! Ut, priusquam plane aspexit, ilico eum esse dixit !	
PALAEASTRA	Faciam ego hanc rem ex procliva planam tibi. Cistellam isti inesse oportet caudeam in isto vidulo. Ibi ego dicam quidquid inerit nominatim : tu mihi nullum ostenderis. Si falsa dicam, frustra dixero ; vos tamen ista, quidquid istic inerit, vobis habebitis ; sed si erunt vera, tum obsecro te ut mea mihi reddantur.	1135
DAEMONES		Placet.
GRIPUS	Jus merum oras meo quidem animo.	At meo hercle injuriam.
	Quid si ista aut superstitiosa aut hariola 'st atque omnia, quidquid insit, vera dicet ? Anne habebit hariola ?	1140
DAEMONES	Non feret, nisi vera dicet : nequ quam hariolabitur. Solve vidulum ergo, ut quid sit verum quam primum sciam.	
GRIPUS	Hoc habet, solutu'st.	
DAEMONES	Aperi. Video cistellam. Haecin'est ?	
PALAEASTRA	Istaec est. O mei parentes, hic vos conclusos gero !	
GRIPUS	Huc opesque spesque vestrum cognoscendum condidi.	1145
DAEMONES	Tum tibi hercle deos iratos esse oportet, quisquis es, quae parentes tam in angustum tuos locum compegeris . Gripe, accede huc ; tua res agitur. Tu, puella, istinc procul dicio quid insit et qua facie, memorato omnia.	
GRIPUS	Si hercle tantillum peccassis , quod posterius postules te ad verum converti, nugas , mulier, magnas egeris.	1150
TRACHALIO	Jus bonum oras.	
DAEMONES	Edepol haud te orat, nam tu injuriu's. Loquere nunciam, puella. Gripe, animum adverte ac tace.	

PALAEASTRA	Sunt crepundia.	
DAEMONES	Ecca video.	
GRIPUS	Perii in primo proelio.	
	Mane, ne ostenderis.	
DAEMONES	Qua facie sunt ? Responde ex ordine. 1155	
PALAEASTRA	Ensiculu'st aureolus primum litteratus.	
DAEMONES	Dice dum,	
	in eo ensiculo litterarum quid est ?	
PALAEASTRA	Mei nomen patris.	
	post altrinsecu'st securicula ancipes , itidem aurea	
	litterata : ibi matris nomen in securiculast.	
DAEMONES	Mane.	
	Dic, in ensiculo quid nomen est paternum ?	
PALAEASTRA	Daemones. 1160	
DAEMONES	Di immortales, ubi loci sunt spes meae ?	
GRIPUS	Immo edepol meae ?	
TRACHALIO	Pergite, obsecro, continuo .	
GRIPUS	Placide, aut ite in malam crucem.	
DAEMONES	Loquere matris nomen hic quid in securicula siet.	
PALAEASTRA	Daedalis.	
DAEMONES	Di me servatum cupiunt.	
GRIPUS	At me perditum.	
DAEMONES	Filiam meam esse hanc oportet, Gripe.	
GRIPUS	Sit per me quidem. 1165	
	(À Trachalion) Qui te di omnes perdant, qui me hodie oculis vidisti tuis,	
	meque adeo scelestum, qui non circumspexi centiens ,	
	prius me ne quis inspectaret quam rete extraxi ex aqua.	
PALAEASTRA	Post sicilicula argenteola et duae conexae maniculae et	
	sucula .	
GRIPUS	Quin tu i directa , cum sucula et cum porculis. 1170	
PALAEASTRA	Et bulla aurea est, pater quam dedit mihi natali die.	
DAEMONES	Ea est profecto. Contineri quin complectar non quo.	
	Filia mea, salve. Ego is sum qui te produxi pater,	
	ego sum Daemones, et mater tua eccam hic intus Daedalis.	

PALAEASTRA Salve, mi pater insperate.

DAEMONES Salve. Ut te amplector libens ! 1175

TRACHALIO Volup est cum istud ex pietate vestra vobis contigit.

DAEMONES Capedum, hunc si potes, fer intro vidulum, age, Trachalio.

TRACHALIO Ecce Gripi scelera. Cum istaec res male evenit tibi,
Gripe, gratulor.

DAEMONES Age eamus, mea nata, ad matrem tuam,

quae ex te poterit argumentis hanc rem magis exquirere, 1180

quae te magis **tractavit** magisque **signa** pernovit tua.

TRACHALIO Eamus intro omnes, quando **operam promiscam damus.**

PALAEASTRA Sequere me, Ampelisca.

AMPELISCA Cum te di amant, voluptati est mihi.

Après ce dénouement heureux, Labrax, de retour, est prêt, pour récupérer la valise dans laquelle se trouvent également ses richesses personnelles, à renoncer à ce qu'il croit être ses droits sur les deux jeunes filles et à les libérer sans condition. Ainsi tout est bien qui finit bien !

La sourde entre dans un amphithéâtre (**Le Forum en Folie** de Richard Lester)